Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Vucol, episcopul Smirnei

(s.v. 6 februarie / s.n. 19 februarie)

Sfântul ierarh Vucol (Bucolus), episcopul Smirnei (s.v. 6 februarie / s.n. 19 februarie):

https://www.academia.edu/45222934/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Vucol_Bucolus_episcopul_Smirnei_6_februarie_

https://archive.org/details/sf.-ier.-vucol

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-ier-vucol

***

Materiale despre Sfântul ierarh Vucol (Bucolus), episcopul Smirnei:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Vucol

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ierarhi

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Vucol+

&&&

Troparul Sfântului ierarh Vucol, episcopul Smirnei, glasul al 4-lea: Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai dobândit cu smerenia cele înalte şi cu sărăcia cele bogate; părinte ierarhe Vucol, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu frumuseţile cele fumnezeieşti şi sfinţite şi cu străluciri luminoase luminându-te totdeauna, luminează sufletul meu, care cinsteşte prăznuirea ta cea luminată, părinte.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stea cu totul luminoasă arătându-te pe tine Soarele cel duhovnicesc, cu strălucirile faptelor tale bune ai luminat pământul, ierarhe al lui Hristos, prea înţeleptule Vucol.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Viaţă pururea limpede, curată şi neamestecată cu întinăciune arătând, mărite, te-ai făcut cunoscut pe pământ ca odor sfinţit al lui Hristos, prea înţeleptule Vucol.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel Unul Născut, care fiinţează împreună cu Tatăl, Întrupându-Se cu dumnezeiască cuviinţă în pântecele tău, mai presus de cuget, a îndumnezeit pe oameni, Preacurată, pentru mulţimea îndurărilor, întru tot Bunul Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este nimeni sfânt precum Tu...

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiu al zilei şi al luminii prin osteneli dumnezeieşti ajungând ierarhe, cu adevărat te-ai sălăşluit acum întru luminile sfinţilor, fiind luminat de har.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Propovăduind cu evlavie o Fiinţă a Treimii, ai dezrădăcinat de pe pământ înşelăciunea mulţimii idolilor, ca un ierarh cinstit şi ca un slujitor adevărat al Cuvântului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Calea vieţii ai arătat tuturor celor ce erau rătăciţi şi i-ai adus pe ei mântuiţi din ispita vrăjmaşului, ca un păstor cuvântător, la Cuvântul, Începătorul păstorilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fii liman şi păzitoare mie, celui ce pururea fără încetare sunt lovit de întreitele valuri cumplite ale patimilor, în marea vieţii, tu singura prea curată şi pururea Fecioară.

Irmosul: Nu este sfânt precum Tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce a cunoscut mai înainte frumuseţea sufletului tău şi curăţia cugetului tău, dumnezeieşte te-a aşezat pe tine propovăduitor de cele sfinte, înţeleptule.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înconjurat fiind de strălucirea Duhului, aduci la lumină pe cei ce sunt în întunericul rătăcirii şi prin botez îi săvârşeşti fii ai zilei, ierarhe prea lăudate.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mântuit-ai turma de nenumăratele fiare care căutau să o tulbure şi să o îndepărteze de credinţa cea fără de prihană, fericite Vucol, podoaba arhiereilor şi pârga păstorilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aflându-se strălucind de har, măritul cuvântător de Dumnezeu te-a hirotonit şi cu învăţături dumnezeieşti te-a săvârşit preot sfinţit, prea înţeleptule Vucol.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lămurit te-a văzut pe tine Moise în rugul care cu sfinţenie închipuia tainic că aveai să te arăţi născătoare a Focului, pururea Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, cel ce îi chemi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând cu sfinţenie îmbrăcămintea cea sfinţită a preoţiei, ai luminat pe cei nesimţiţi, ierarhe, a cinsti o Unime Nezidită, în Trei Feţe, prea înţeleptule Vucol.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din gura lupului celui înţelegător, ai răpit pe popoare cu învăţăturile gurii tale grăitoare de Dumnezeu; şi gurile pline de defăimare ale ereticilor le-ai astupat cu înălţimea teologiei tale, părinte ierarhe Vucol.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminat fiind cu Razele cele dătătoare de lumină ale Duhului, cuvioase, ai ajuns cu totul strălucitor, luminând sufletele celor ce sunt întru întuneric, Sfinte ierarhe Vucol, de Dumnezeu fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Biruit a fost necuratul Marcion de sfinţitele tale cuvinte şi a fost izgonit, turbatul, vărsându-şi noroiul a toată necuviinţa, prea mărite Vucol.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iisus, cel ce este mai presus de toată fiinţa, Legile firii le înnoieşte, Preacurată, născându-Se din pântecele tău, Cel ce Singur a înfiinţat toată lumea cu voirea Lui.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o...

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Smerenie înălţătoare, cuget curat, dragoste nefăţarnică, credinţă şi nădejde curată, având prea măritul Vucol s-a arătat locaş al Preasfintei Treimi.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împodobind în chip deosebit scaunul de episcop de la Smirna, prea lăudate, Duhul Sfânt te-a îndrumat în chip tainic să hirotoneşti ca păstor pe Policarp, cu mâna ta, prea înţeleptule Vucol.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cunoscându-ţi chemarea ta, înţeleptule, ai adus prin Duhul, la altar, învăţător plin de har al oilor cuvântătoare, pe cel de după tine, luminat fiind cu făcliile faptelor bune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Stăpână, uşă a harului, care ai deschis oamenilor uşa cea cerească, deschide-mi mie în chip lămurit uşile pocăinţei şi mă izbăveşte de uşile morţii.

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a plecat a grăi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelepţind pe cei neînţelepţi şi îndreptând pe cei căzuţi în rătăcire, i-ai mântuit părinte şi i-ai adus la Dumnezeu curaţi, cu evlavie, cântând lui: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfrumuseţatu-ţi-s-a prea fericite, gura ta, propovăduind Întruparea Celui ce a strălucit nouă din nespusă milostivire; către care cu bună glăsuire strigai: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stăpânindu-ţi patimile trupului prin nevoinţe, prea mărite, te-ai arătat nestăpânit de năpădirile înşelătorului; şi acum fără încetare cânţi: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mântuindu-ne de osândirea cea dintâi, prin naşterea ta cea cu totul fără de prihană, te lăudăm pe tine, noi, cei ce neam mântuit prin tine, Fecioară, strigând şi cu credinţă zicând: Binecuvântat este Rodul pântecelui tău, prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor...

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Odrăslind ca finicul în curţile lui Dumnezeu, ai adormit somnul cel cuvenit drepţilor; dar ai răsărit pom înaintea dumnezeiescului tău mormânt, minune celor ce-l văd, dumnezeiescule propovăduitor, Sfinte Vucol.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu, cel într-un Ipostas, arhiereu sfinţit te-a aşezat pe tine, ca să ungi pe popor cu sfinţenie, întâi stătătorule al Smirnei, luminătorule al lumii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Cuvântul Cel Întrupat L-ai teologhisit şi multe popoare ai mântuit din lipsa de înţelegere, făcându-te dumnezeiesc ucenic al Celui ce a strălucit întru teologie, dumnezeiescule propovăduitor Vucol.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu sfinţenie a învăţat adunarea cea dumnezeiască a proorocilor tainele tale, Născătoare de Dumnezeu, aflând de mai înainte şi înfăţişând în chip lămurit semnele cele dumnezeieşti ale naşterii tale.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea. Pe tine te prea înălţăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o lumină, ca o strălucire, ca un soare mare şi ca un fulger ai strălucit în Biserica lui Hristos şi cugetele credincioşilor le-ai luminat şi în Locaşurile cele neînserate te-ai sălăşluit, cântând în glasuri întreit sfinte pe Treimea cea nezidită.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ieşind din trup şi din lume, lucrătorule de cele sfinte, bucurându-te te-ai mutat către Cetele cele mai presus de lume, îndumnezeindu-te, cu stare prea luminoasă. Pentru aceasta săvârşim pe pământ pomenirea ta cu credinţă, Sfinte ierarhe prea înţeleptule Vucol.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pământul a ascuns prea fericit trupul tău, care în chip vădit izvoreşte tămăduiri şi haruri; iar cerul ţine duhul tău, împreună cu cei aleşi din veac, luminat cu dumnezeieştile Lumini, cu adevărat, prea mărite Vucol.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prin glas de Înger ai născut, prea curată, pe Îngerul Sfatului celui mare, pe Hristos Emmanuel, care a împreunat pe cei de jos cu îngerii, una binecuvântată, una prea luminată, singura pricină a îndumnezeirii noastre, Fecioară.

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine Preacurată S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care mărindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Strălucind cu lumina preoţiei, ai povăţuit popoarele la lumină, ierarhe şi ai pierdut întunericul idolilor; iar cu strălucirea tămăduirilor risipind negura patimilor, te-ai mutat către Lumina cea neapusă, rugându-te neîncetat pentru noi, cei care te cinstim, fericite Vucol.

Sedelna praznicului Întâmpinării Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears

în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Prunc Te-ai făcut pentru mine, Cel ce eşti Vechi de zile; Te împărtăşeşti de curăţiri, Preacuratule Dumnezeu, ca să-mi încredinţezi mie Trupul cel din Fecioară. Şi acestea Simeon cu Taină ştiindu-le, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu şi Om, Cel ce Te-ai arătat cu Trupul şi ca pe o Viaţă Te-a cuprins şi bucurându-se, ca un bătrân, a strigat: slobozeşte-mă; căci Tu eşti Dumnezeul meu şi Viaţa tuturor.

***

Plăcutul lui Dumnezeu Vucol s-a deprins din copilăria sa la nerăutate şi la întreaga înţelepciune, apoi s-a făcut vas al Sfântului Duh.

Iar prea lăudatul şi iubitul lui Hristos ucenic, Sfântul Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu, aflându-l iscusit şi vrednic, l-a hirotonisit episcop şi păstor prea folositor smirnenilor.

Apoi, fiind luminat de Sfântul Duh şi ca o făclie punându-se în sfeşnic, pe cei ce şedeau în întunericul rătăcirii şi al înşelăciunii idoleşti cu lumina cerească i-a luminat.

După aceea, prin Sfântul Botez, i-a făcut fii ai luminii şi i-a izbăvit de fiarele cele nevăzute şi sălbatice, care căutau pe oricine să înghită.

Deci acesta, mai înainte de moartea sa încredinţând fericitului Policarp oile sale cele cuvântătoare, a trecut din viaţa vremelnică la cea veşnică. Trupul lui cel sfânt, fiind îngropat, Dumnezeu a poruncit să crească pe mormântul lui un răsad care dădea tămăduire bolnavilor.

(Vieţile Sfinţilor - Pomenirea celui între sfinţi, cuviosul părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei)